

gere. Det er lidt ærgerligt, for jeg synes egentlig, det står meget godt, men da regeringspartierne er så meget i tvivl om, hvad de i virkeligheden vil her, kunne vi for det første få præciseret, hvad vi mener med gruppen, og for det andet: Hvordan får vi det her bredt ud og i øvrigt pålagt regeringen at komme med et lovforslag i så god tid, at vi kan nå at behandle det i salen?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg håber, at min tale har gjort det meget klart, at vi vil gøre det fornødne under udvalgsarbejdet for at sikre, at det, som står i beslutningsforslaget, bliver en realitet. Og så synes jeg, at der måske skal, hvad skal man sige, gives et vist rum til regeringspartiernes ordførere, fordi de er sat i den her situation af regeringen. Jeg oplever, at man faktisk fra de borgerlige ordføreres side forsøger at finde en position, hvor man kan støtte det, der er det indholdsmæssige i forslaget, selv om man ikke har fået lov til at gøre det af regeringen.

Derfor håber jeg også, at vi kan få en konstruktiv udvalgsbehandling, hvor vi kan komme tættere på, så vi taler os hen til hinanden i stedet for væk fra hinanden, for det synes jeg ville være meget uheldigt for de mennesker, det her vedrører.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er sådan set meget enig med Det Radikale Venstres ordfører i det spørgsmål, men jeg observerede sådan undervejs hos de borgerlige ordførere, at det meget var økonomiske spørgsmål. Det var knap så meget et spørgsmål om, hvad det drejer sig om, og man var meget i tvivl om målgruppen hos begge ordførere.

Derfor kunne jeg godt forestille mig, at flertallet i Folketinget lavede et lille betænkingsbidrag, hvor vi sagde, at det er den målgruppe, der nu har været i de amter, der har givet et tilbud, bl.a. Fyns Amt, og at man tog afsæt i de erfaringer, der var der. Når man er i tvivl, skal man vejledes, og derfor synes jeg, det ville være rimeligt, at et flertal nu vejledte den borgerlige regering om det her.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu er det måske ikke op til os at vise en så altomfattende omsorg for regeringspartiernes ordførere. Altså et eller andet sted, må de også selv

finde ud af, hvor de kan være, men jeg har tillid til, at Uddannelsesudvalgets formand, som jo er den konservative ordfører, og som vi har hørt en gang i dag, vil sørge for, at vi får en udvalgsbehandling, som er med til at sørge for, at vi kan skrive måske ikke kun en beretning, men endda en betænkning over forslaget, så det kan komme til afstemning i salen. Det vil betyde, at vi får et billede af det forslag, der gør det lysende klart også for de borgerlige ordførere, altså Venstres og De Konservatives ordførere, hvad det i givet fald vil være, man stemmer for.

Jeg synes, at det her forslag er så principielt, at jeg sådan set ville være klar til at vedtage det nu med en tilkendegivelse af, at vi selvfølgelig vil være med til at finansiere det, for så kunne regeringen se at komme i gang med at skrive et lovforslag og afgrænse målgruppen. Men jeg har selvfølgelig stor respekt for, at Venstres og De Konservatives ordførere også ønsker, at Folketingets udvalg skal gøre sin del af arbejdet.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Man kan jo blive helt rørt over den omsorg, der bliver udvist over for Venstres ordfører i denne sammenhæng. Nu er det sådan, at det er Venstres folketingsgruppe, der i samarbejde med ordføreren skal træffe beslutning om, hvad ordføreren siger fra talerstolen.

Men jeg lægger mærke til, at fru Margrethe Vestager lagde meget vægt på det principielle i den her sag, det helt afgørende og principielle i, at der er lige muligheder for alle unge i det danske samfund. Det er sjældent, jeg benytter mig af denne måske lidt ufine bemærkning, men efterhånden som årene er gået, siden fru Margrethe Vestager var minister, og når det nu har så helt afgørende principiel betydning også for Socialdemokraterne, kan det godt overraske, hvad der gør, at det er så specielt og principielt for de unge, der er unge i dag, og ikke i nær samme grad var så principielt og afgørende for de unge, der var unge, da fru Margrethe Vestager var undervisningsminister i 1990'erne.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er sådan set også ærgerligt. Jeg har da også ærgret mig over mange gange, at vi ikke fik det gennemført, dengang jeg var minister. Der var en grund til, at det ikke blev til noget, og det var,